

РЕШЕНИЕ

№ 3953

гр. София, 02.12.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 10 състав, в
открито заседание на 03.11.2010 г. в следния състав:**

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Камелия Стоянова

при участието на секретаря Силвиана Шишкова, като разгледа дело номер **3530** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК, вр. чл. 13, ал. 5 от Закона за Социално подпомагане.

Образувано е по жалба от Р. В. М. срещу Заповед №П1 - 6353/11.01.2010 г. на директора на Д. „Социално подпомагане” – О, потвърдена с решение №РД 01-162/13.04.2009 г. на директора на Р. С.-Г..

В жалбата се поддържа, че актът е постановен в противоречие с материалноправни норми - отменително основание по чл. 146, т. 4 от АПК. Искане за отмяната на заповедта.

Ответниците – директорът на Д. „Социално подпомагане” – О и директорът на Р. С.-Г. изразяват становище за неоснователност на жалбата, административният акт е законосъобразен, издаден в съответствие с материалния закон, при спазване на административно производствените правила за издаването му и в съответствие с целта на закона.

Съдът, като обсъди становищата на страните и доказателствата по делото и направи проверка, на основание чл. 168, ал. 1 от АПК, на законосъобразността на оспорения административен акт и на посоченото в жалбата основание по чл. 146, т. 4 от АПК, приема за установени следните

обстоятелства по делото:

С вх. №П1-6353/15.12.2009 г. Р. В. М. е подала в Д. „Социално подпомагане” – Оборище молба-декларация за отпускане на целева помощ за пътуване с автобусен транспорт в страната с придружител по маршрут С.-Врабево-С., като е приложила осем броя билети за пътуване. Със Заповед №П1 - 6353/11.01.2010 г. на директора на Д. „Социално подпомагане” – О на жалбоподателката е предоставена социално помощ в размер на 36 лв. за пътуване с автобусен транспорт и е отказано предоставянето на социална помощ, представляваща разход за пътуване с автобусен транспорт на Р. В. М., като административният орган се е мотивирал с обстоятелството, че върху билети № 4443 и № 4444 не е поставен печат с адреса на превозвача - не отговарят на образеца, утвърден от министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията и министъра на финансите съобразно изискването на чл. 39, ал. 2 от Закона за автомобилните превози. Осъществено е обжалването по административен ред, като с решение №РД 01-162/13.04.2010 г. директорът на Регионалната Д. за социално подпомагане С.-Г. е отхвърлил подадената жалба.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в преклузивния срок по чл. 149, ал. 1 от АПК, подадена е от надлежна страна по чл. 149, ал. 1 от АПК, срещу подлежащ на оспорване административен акт и след като е изчерпана възможността за обжалване по административен ред и е допустима.

По същество, същата е неоснователна по следните съображения:

Предмет на съдебен контрол за законосъобразност в производството пред настоящата инстанция е Заповед №П1-6353/11.01.2010 г. на директора на Д. „Социално подпомагане” – О, потвърдена с решение №РД 01-162/13.04.2010 г. на директора на Р. С.-Г..

Съгласно чл. 19, ал. 1 от ППЗСП (редакция към датата на издаване на оспорваната заповед) лицата със 71 на сто или над 71 на сто трайно намалена работоспособност, деца до 16-годишна възраст с трайно намалена възможност за социална адаптация и военноинвалидите имат право на безплатно пътуване два пъти в годината - отиване и връщане, с железопътния и автобусния транспорт в страната, като съгласно чл. 20, ал. 1 от ППЗСП правото на безплатен транспорт по чл. 18 и 19 се ползва срещу представено удостоверение, издадено от Д. "Социално подпомагане" по постоянен адрес на лицата, а съгласно ал. 2 разходите за пътуване с автобусен транспорт на лицата по чл. 18 и 19 се изплащат въз основа на молба-декларация по образец съгласно приложение № 1а,

подадена в едномесечен срок от крайната дата на всяко извършено пътуване с приложени към нея билети, и представено удостоверение, в което превозвачът е отразил извършеното пътуване. Съгласно чл. 29 от Наредба № 2 от 31 март 2006 г. за условията и реда за предоставяне на средства за компенсиране на намалените приходи от прилагането на цени за пътуване по автомобилния транспорт, предвидени в нормативни актове за определени категории пътници стойността на безплатните пътувания на лицата по чл. 7, както и тези на военноинвалидите по свободно избран маршрут в страната се компенсира със средства от бюджета на Агенцията за социално подпомагане срещу подадена молба-декларация до съответната Д. "Социално подпомагане" по образец с приложени към нея билети и представено удостоверение, в което превозвачът е отразил извършеното пътуване. С вх. № П1-6353/15.12.2009 г. жалбоподателката е подала до Д. „Социално подпомагане” – Оборище молба-декларация за отпускане на целева помощ за пътуване с автобусен транспорт в страната по маршрут С.-Врабево-С., като е приложила билет за пътуване № 0004443 и билет № 0004444 (приети като доказателство по спора), в които не е посочен адреса на превозвача поради и което правилно административният орган е отказал отпускането на социалната помощ за пътуване с автобусен транспорт. Съгласно чл. 39, ал. 1 от Закона за автомобилните превози, за превози се използват билети по образец, утвърден от министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията и министъра на финансите, отпечатани съгласно изискванията на Наредбата за условията и реда за отпечатване и контрол върху ценни книжа, а съгласно ал. 2 върху билета се посочват наименованието и адресът на превозвача. Допуска се след отпечатването на билета да бъде извършено отбелязване върху него чрез полагане на печат, съдържащ необходимата информация. Видно от представените по делото два броя билети, върху същите не е посочен адресът на превозвача. Видно от представените по делото доказателства, а и от жалбата, на жалбоподателката е дадена възможност в съответствие с чл. 39, ал. 2, изречение второ от Закона за автомобилните превози да представи отново билетите чрез полагането на печат върху същите, съдържащи необходимата информация, включително и адреса на превозвача. Билети с необходимата информация не са били представени, поради което правилно административният орган е отказал предоставянето на социалната помощ. Така направените изводи не се отричат от обстоятелството на представена по делото визитна картичка на превозвача с посочен върху същата адрес на превозвача предвид и обстоятелството, че изискването за посочване на адреса на превозвача е изискване по отношение вида на билета за автобусен транспорт. Неотнормено към спора

е и оплакването, съдържащо се в жалбата за изплатена социална помощ за автобусен транспорт по отношение на представени други билети за автобусен транспорт, върху които също така не е бил посочен адрес на превозвача. Посоченото обстоятелство е без значение за спора, доколкото предмет на съдебен контрол за законосъобразност в производството пред настоящата инстанция е Заповед №П1-6353/11.01.2010 г., с която е отказано предоставянето на право на социална помощ за автобусен транспорт по точно определени билети за автобусен транспорт.

В съответствие с чл. 168, ал. 1 от АПК съдът дължи произнасяне и по въпроса дали обжалваният акт е издаден от компетентен орган. Съгласно чл. 13, ал. 2 от ЗСП помощите по ал. 1 се отпускат със заповед на директора на Д. "Социално подпомагане" или от упълномощено от него длъжностно лице след преценка на всички данни и обстоятелства, констатиращи със социална анкета. Обжалваният административен акт е издаден от компетентен орган – упълномощено лице от директора на Д. „Социално подпомагане” – О по силата на Заповед № 144/08.05.2007 г.

Следователно, при издаването на обжалваната заповед не са били допуснати нарушения на административно производствените правила, актът съдържа мотиви - в обстоятелствената му част има позоваване на правнорелевантните факти, а удостоверяващите ги доказателства са приложени към административната преписка, издаден е от компетентен орган. Изложените фактически предпоставки за извършената преценка и цитираното правно основание, позволяват да се извърши контрол за законосъобразност на волеизявлението на административния орган.

По изложените съображения оспорените административни актове са законосъобразни, поради което жалбата като неоснователна следва да бъде отхвърлена. Водим от горното, съдът и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно от АПК

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ оспорването на Р. В. М. срещу Заповед №П1-6353/11.01.2010 г. на директора на Д. „Социално подпомагане” – О, потвърдена с решение №РД 01-162/13.04.2010 г. на директора на Регионалната Д. „Социално подпомагане” С.-Г., като неоснователно.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му, пред Върховния административен съд, с връчване на преписи за страните по чл. 138 от АПК.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ

